

عنوان مقاله:

ناتورالیست رئالیسمی در آثار کمال الدین بهزاد (مطالعه موردی هرات عصر تیموری)

محل انتشار:

پژوهشنامه خراسان بزرگ، دوره 7، شماره 24 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

مصطفی لعل شاطری - پژوهشگر هنر، دانشجوی دکتری تاریخ ایران اسلامی، دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

پرداختن به جغرافیای نواحی، یکی از جریان های مورد نظر تاریخ نگاران از قرن ۳ق. به بعد محسوب می گردد. در این بین خراسان و به ویژه هرات به دلیل برخورداری از شرایط طبیعی منحصر به فرد نسبت به سایر شهرهای ایران و نیز انتخاب به عنوان دارالسلطنه در عصر تیموری از سوی شاهرخ و جانشینانش، از جمله مناطق مورد توجه بود. در جریانی هم سو با مورخان، از جمله موضوعاتی که در سنت نگارگری ایران از قرن ۵ق. آغاز و در عصر تیموری ب نقطه اوج خود رسید، تاکید بر عناصر طبیعت (ناتورالیسم)، اما تا حد زیادی فارغ از واقعیت گرایی (رئالیسم) بود. در این بین تنها تعداد اندکی از نگارگران با نگاهی واقع گرایانه به خلق آثاری پرداختند، که کمال الدین بهزاد را می توان نمونه بارز آن دانست. هدف این پژوهش با تکیه بر روش توصیفی- تحلیلی پاسخ به این پرسش می باشد که شرایط اقلیمی همچون آب و هوا، پوشش گیاهی و سایر عوامل که در مجموع محیط طبیعی ممتازی را برای هرات ایجاد می کرد تا چه میزان تاثیرگذار بر آثار بهزاد بود؟ هر چند تاکنون پژوهش هایی بسیار اندک در راستای پاسخ به این پرسش صورت گرفته است، یافته حاکی از آن می باشد با بررسی گزاره های تاریخی توصیفات بیان شده از هرات عصر تیموری، نمی توان صرفاً نگاره های بهزاد را متأثر از کشف و شهود روحانی و مفاهیم عرفانی دانست و ویژگی های طبیعی هرات را در این دو منبع صرفاً غلوآمیز (روایات) و نمادگرایانه (نگاره ها) بیان کرد.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2030341>

